

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26931/2023
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Шаренац, адвокат у ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Жаревац, адвокат у ..., ради утврђења ништавости уговора и својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2872/22 од 02.08.2023. године, у седници већа одржаној 11.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2872/22 од 02.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2872/22 од 02.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 467/22 од 10.08.2022. године, у ставу 1. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се поништи уговор о доживотном издржавању закључен дана 19.11.2013. године, оверен пред Основним судом у Краљеву 12 РЗ бр. 681/13 од 19.11.2013. године између ВВ из ..., као примаоца издржавања и ББ из ..., као даваоца издржавања, у делу који се односи на стамбени објекат од тврдог материјала са приземљем и спратом величине 10 x 8 метара и помоћних објеката (штала, качара) величине 12 x 6 метара, који су новије градње, све изграђени на к.п. .. КО ..., без грађевинске дозволе. У ставу 2. изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди према туженој да је тужилац по основу сопственог рада, свог материјала и својим новчаним средствима власник идеалне $\frac{1}{2}$ од стамбеног објекта од тврдог материјала са приземљем и спратом величине 10 x 8 м и помоћних објеката (штала, качара), величине 12x 6 метара, који су новије градње, изграђени без грађевинске дозволе, све на кп. .. КО ... и дела кп. .. КО ... који је потребно за одржавање објекта, што је тужена дужна признати тужиоцу. Ставом 3. изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка накнади износ од 210.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2872/2022 од 02.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу 1 и 2. изреке, док је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу 3. изреке првостепене пресуде преиначена и обавезан тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка накнади износ од 126.900,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23, у даљем тексту ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи Уговор о доживотном издржавању закључен 19.11.2013. године, оверен пред Основним судом у Краљеву 12 РЗ бр. 681/13 од 19.11.2013. године, између ВВ из ..., као примаоца издржавања и тужене ББ из ..., као даваоца издржавања у делу који се односи на стамбени објекат и помоћне објекте, изграђени на к.п. .. КО ..., садржине наведене у изреци првостепене пресуде, и захтев да се утврди да је тужилац по основу сопственог рада, свог материјала и својим новчаним средствима власник идеалне $\frac{1}{2}$ истог стамбеног објекта, са образложењем да тужилац није доказао постојање било ког разлога за поништај предметног уговора из члана 111. Закона о облигационим односима, нити се стичу разлози за утврђивање ништавости уговора о доживотном издржавању. Тужилац није пружио доказе да је испунио опште и посебне претпоставке за стицање својине стварањем нове ствари, односно тужилац није доказао да је својим радом и улагањем изградио предметне објекте.

Врховни суд налази да нема места о одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу равноправности грађана, нити потребе за уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Тужилац уз ревизију није доставио доказе о постојању различитих судских одлука о истом тужбеном захтеву у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији као у конкретном предмету. Одлуком Апелационог суда у Нишу Гж 5240/19 од 15.01.2020. године, коју је тужилац доставио уз ревизију, није правноснажно окончан спор о тужбеном захтеву за утврђење стицања изградњом у породичној заједници. Свакако, основаност таквог тужбеног захтева зависи од конкретног чињеничног стања о постојању породичне

заједнице и стицања имовине учешћем чланова. Ревидент у ревизији оспорава правилност утврђеног чињеничног стања на основу ког је донета правноснажна пресуда у овој парници, што није законом дозвољен разлог за посебну ревизију. Стога је одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине и поништаја Уговора о доживотном издржавању, поднета је 14.12.2018. године, а вредност предмета спора у тужби означена је у износу од 500.000,00 динара, што је противвредност 4.225,25 евра.

Како се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија је недозвољена, према одредби члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић